

A Gutenberg-galaxis vége? – Gondolatok a könyvekről

Az írás megjelenése tulajdonképpen biztosítékot jelentett arra, hogy a megszerzett tudás ne vesszen a feledés homályába. Ennek köszönhető, hogy az emberiség régmúltjának, ha nem is a teljes, de részleges ismerete birtokunkban van. Bár az írás tudásának megszerzése hosszú ideig csak kevesek kiváltsága volt, mégis a fejlődés és az emberiség tudásának a megalapozását jelentette, véleményem szerint. A könyvek megjelenésével azonban lehetővé vált, hogy nem csak az írástudók, hanem a köznép is ismeretekhez jusson, művelődjön. A könyvek megjelenésével felfoghatatlan mennyiségű tudást halmozott fel az ember, ezért azt gondolom, hogy a könyveket semmiféle technikai vívmány ellenére sem hagyhatjuk feledésbe merülni.

Ma is szívesen emlékszem vissza arra, amikor mesét hallgatva léptem át az álmok birodalmába. Ha esetleg a meseolvasás valami oknál fogva elmaradt elalvás előtt, akkor azt sosem hagytuk szó nélkül a nővéremmel, és hangoztattuk, hogy éppen miért, és melyik mesét szeretnénk hallani. Az ilyen meseolvasásokkal kezdődik egy gyereknél a könyvek iránti érdeklődés. Úgy gondolom, hogy az emberek mindenkor felelőssége lenne, hogy megadják annak lehetőségét, hogy gyermekeik könyvet tartsanak a kezükben, érezzék annak illatát, és szerintem máris elindulnak azon az úton, ami biztosítéka annak, hogy Gutenberg öröksége még hosszú ideig fennmaradjon. Hogy miért gondolom ezt? Ha választhatok, pl. egy irodalmi mű filmes feldolgozása vagy elolvasása között, akkor ez utóbbit választom, mert azon túlmenően, hogy a képernyő bántja a szemem, a könyv ad egy olyan többletet (a könyv varázsa) számomra, amelyet képernyőn keresztül soha nem lehet megtapasztalni. A könyvtárakban a sok könyv látványának, illetve egy könyv megkeresésének hangulata van, amelyet nem lehet hangos könyvvel, e-book-kal stb. helyettesíteni.

Kelemen Szabolcs 10. A